

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/209/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712203209
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712203209.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711 proti odporcovi Q. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. V.XX/XX, XXX XX F. -B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom Stará Baštova 2, 040 11 Košice, adresa na doručovanie: Budapeštianska 8, 040 13 Košice, v konaní o zaplatenie 333,60 €, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/139/2012-50 zo dňa 13. 02. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 58,42 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, JUDr. Ladislava Mikluš, advokáta, so sídlom v Košiciach, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, potvrdzuje.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 16,11 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Ladislava Mikluš, advokáta, so sídlom v Košiciach, vedený pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd konanie podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) zastavil. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 OSP tak, že navrhovateľa zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 58,42 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, JUDr. Ladislava Mikluš, advokáta so sídlom v Košiciach. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd vo vzťahu k trovám konania uviedol, že návrh nebol dôvodný, preto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vznikol nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi. Konštatoval, že trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu pozostávajú z nutných trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby - príprava a prevzatie, vyjadrenie zo dňa 20. 07. 2012, 2x po 21,58 € + 2x režijný paušál po 7,63 €, spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú sumu 58,42 €.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa v podaní zo dňa 26. 03. 2013 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že sa odvoláva v rozsahu priznanej náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 58,42 €. Odvolanie odôvodňuje neúčelnosťou uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľov, pričom hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, preto má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Uvedené procesné právo zákon viaže iba na občianske

združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľov z dôvodu odbornej pripravenosti združenia a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a súdnom konaní (§ 25 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Uviedol, že výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľu spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia podľa navrhovateľa priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho spotrebiteľských práv. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát za služby, ktorého žiada vedľajší účastník priznať náhradu trov právneho zastúpenia. Z uvedeného podľa navrhovateľa vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci ešte nevedel o akú právnu vec ide. Uviedol, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť jeho vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania nepriznáva, a aby zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania.

Na obsah odvolania navrhovateľa reagoval vedľajší účastník na strane odporcu v podaní zo dňa 25. 04. 2013 a vo vyjadrení uviedol, že už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti navrhovateľovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej SR a je zastúpený silnou advokátkou kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Podľa názoru vedľajšieho účastníka, vstup vedľajšieho účastníka do konania a jeho vyjadrenie k žalobnému návrhu bolo nanajvýš účelné, pretože žaloba navrhovateľa bola nedôvodná. Uviedol, že len sústavnou kontrolou v podobe vstupov občianskych združení do konania na ochranu práv spotrebiteľov a sankciou v podobe trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka si dodávateľ a postupca uvedomí svoje nezákonné praktiky. Uviedol, že základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade nákladov civilného sporového procesu je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ustanovení § 142 ods. 1 OSP. Do tejto zásady je premietnutá myšlienka, že ten kto dôvodne bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem by mal mať právo na náhradu nákladov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Pojem „účelný“ je podľa vedľajšieho účastníka na strane odporcu nutné chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním pred nadbytočnými, či nadmernými nákladmi (nález ÚS ČR sp. zn. IV ÚS 2513/09 zo dňa 02. 02. 2010). Uviedol, že v danom prípade išlo o trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním. Vyjadrenie k žalobnému návrhu bolo vykonané s náležitou odbornou starostlivosťou a relevanciou. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vyjadrenie k žalobnému návrhu až potom, čo sa dôkladne oboznámil s obsahom žalobného návrhu a jeho prílohami. Vedľajší účastník svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril, v dôsledku ktorého zobral navrhovateľ žalobu späť, preto tento úkon nie je nadbytočným. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa. Tento úkon nebol ani nadmerný, uplatnená hodnota trov konania je vypočítaná v súlade s vyhláškou o odmenách a náhradách advokátov č. 655/2004 Z. z.. Z uvedených dôvodov treba podľa vedľajšieho účastníka považovať trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za nanajvýš účelné a to s prihliadnutím na charakter sporového procesu, v ktorom vznikli, a ktorý sa vyznačuje prvkami kontraktčnosti. Účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritériá, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Takáto náhrada by mohla byť podľa vedľajšieho účastníka nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej služby boli zbytočné, napr. námietka premĺčania po späťvzati návrhu. Zdôraznil, že vedľajší účastník má v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy SR a Občianskym súdnym poriadkom právo zvoliť si právneho zástupcu na zastupovanie v konaní od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie vedľajšieho účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia takýchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských sporov je dané článkom 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá členským štátom zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení,

na ochranu záujmov spotrebiteľov. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, spotrebiteľského združenia - právnickej osoby advokátom deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C 279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby z čoho podľa vedľajšieho účastníka vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať a nechať sa zastupovať. Na podporu svojho právneho názoru o účelnosti trov právneho zastúpenia poukázal vedľajší účastník na strane odporcu aj na nález Ústavného súdu ČR, II ÚS 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009, kde Ústavný súd ČR zastal obdobný názor, že každý, v danom konkrétnom prípade aj štát má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom termínu účelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto nepriznaním nákladov toto právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať. S poukazom na uvedené vedľajší účastník na strane odporcu navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok uznesenia okresného súdu potvrdil a priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania vo výške 21,09 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta so sídlom v Košiciach.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 58,42 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ustanovenia § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že ak uznesenie okresného súdu je v odvolaním napadnutom výroku o trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu vecne správne. Zo spisu odvolací súd zistil, že vedľajší účastník na strane odporcu - OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom v Košiciach, vstúpil do konania z vlastného podnetu, oznámením o vstupe do konania v podaní zo dňa 19. 04. 2012, kde zároveň požiadal súd, aby mu doručil návrh na začatie konania s prílohami. V odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 11. 07. 2012 uviedol, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ako aj povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti po skutkovej stránke tak, aby bol zrejмый nárok navrhovateľa, pretože z obsahu žaloby a jej príloh nie je možné určiť, či právo navrhovateľovi na zaplatenie zmluvnej pokuty vôbec vzniklo. Navrhol, aby okresný súd žalobný návrh v časti nad sumu 47,80 € zamietol.

V podaní zo dňa 31. 08. 2012 zobral navrhovateľ žalobu čiastočne, v časti o zaplatenie sumy vo výške 285,80 €, prevyšujúcej sumu 47,80 € späť a žiadal, aby súd konanie v časti dotknutej čiastočným späťvzatím žaloby zastavil.

Uznesením č. k. 12C/139/2012-36 zo dňa 20. 09. 2012 okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 285,80 € zastavil. V podaní zo dňa 07. 02. 2013, ktoré bolo doručené okresnému súdu 11. 02. 2013 zobral navrhovateľ žalobu späť aj v časti o zaplatenie sumy 47,80 €. Uznesením č. k. 12C/139/12-50 zo dňa 13. 02. 2013 okresný súd konanie vo zvyšnej časti zastavil a zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 58,42 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta so sídlom v Košiciach.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne ustálil, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania v dôsledku čoho mu vznikla povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania. Vo vzťahu k argumentácii navrhovateľa, že vedľajší účastník na strane odporcu svojim konaním v podobe právneho zastúpenia zbytočne navyšuje trovy konania, čo vedie k

nehospodárnosti konania a je neúčelné, odvolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 93 ods. 4 OSP má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník konania. To znamená, že rovnako ako navrhovateľ má právo dať sa zastúpiť právnym zástupcom. Opačný názor odporuje zásade rovnosti účastníkov konania vyjadrenej v ustanovení § 18 OSP. Z obsahu spisu je zrejmé, že vedľajší účastník na strane odporcu sa k obsahu žaloby vyjadril až potom, čo sa oboznámil s návrhom na začatie konania a jeho prílohami, pričom navrhovateľ zobral žalobu späť (najprv čiastočne a potom aj vo zvyšnej časti) až po podaní vedľajšieho účastníka. Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že späťvzatie návrhu na začatie konania je v príčinnej súvislosti s podaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu, v ktorom vedľajší účastník namietal opodstatnenosť uplatneného nároku navrhovateľa na zmluvnú pokutu. Pokiaľ teda navrhovateľ namietala vznik trov vedľajšieho účastníka, pričom zdôrazňuje, že vedľajší účastník svojim konaním v podobe právneho zastúpenia zbytočne navyšuje trovy konania, je na navrhovateľovi, aby zvážil svoj prístup v súvislosti s podávaním žalôb tam, kde ide o nárok zjavne nedôvodný. Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú neúčelne vynaložené aj preto, že vedľajší účastník ako združenie na ochranu spotrebiteľov má špecifické postavenie, odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s argumentáciou vedľajšieho účastníka na strane odporcu podloženou rozhodnutiami Ústavného súdu ako aj judikátúrou Súdneho dvora Európskej únie, z ktorej jednoznačne vyplýva jednak právo vedľajšieho účastníka ako právnickej osoby dať sa zastúpiť právnym zástupcom ale aj vymedzenie pojmu účelne vynaložené trovy konania v náleze Ústavného súdu ČR II ÚS 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že vzhľadom na ústavný rozmer práva na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom pojmu účelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že uznesenie okresného súdu je v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vecne správne, preto ho ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ustanovenie § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľa zaviazal nahradiť v odvolacom konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v odvolacom konaní. Trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní úspešného vedľajšieho účastníka na strane odporcu predstavuje odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) priznaná podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 8,30 € (za základ tarifnej odmeny považoval odvolací súd predmet odvolania) a režijný paušál vo výške 7,81 €; spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu v odvolacom konaní 16,11 €.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 149 ods. 1 OSP.

Senát krajského súdu rozhodol vo veci pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.